

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka a v právní věci žalobce: **P.V.**, nar. ■■■, státního příslušníka Ukrajiny, bytem K. 33, K., zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Slezská 1, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 19. 2. 2014, č. j. MV-20311-3/SO-2013,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 19. 2. 2014, č. j. MV-20311-3/SO-2013, se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 800 Kč, k rukám jeho právního zástupce Mgr. Tomáše Císaře, advokáta se sídlem Slezská 1, 120 00 Praha 2, ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, oddělení pobytu cizinců Ústeckého kraje (dále také jen „správní orgán I. stupně“), č. j. OAM-1999-22/ZP-2012, ze dne 12. 1. 2013, vypraveného dne 16. 1. 2013. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl podle § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, o ukončení přechodného pobytu žalobce na území jako rodinnému příslušníkovi občana EU. Zároveň správní orgán I. stupně stanovil žalobci lhůtu k vycestování z území ČR a uložil mu povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Důvodem ukončení přechodného pobytu bylo uzavření účelového sňatku s Š. D.

Žalobce nesouhlasil se závěrem o účelovosti uzavření sňatku, namítal, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, ten byl zjištěn neúplně a nikoli procesně řádným způsobem, v rozporu s ust. § 3, § 36 odst. 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004

Sb., správního řádu. Žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami, rozhodnutí žalovaného je stručné, obsahující nic neříkající odkazy, nepřezkoumatelné. Nebylo přihlédnuto k tomu, že žalobce prošel řádným řízením, ve kterém mu bylo povolení k přechodnému pobytu uděleno. V tomto řízení mělo být zjištěno účelové uzavření manželství, nikoli až zpětně. Pokud v dalším řízení proběhly další pohovory, není divu, že si s odstupem času pamatují účastníci detaily rozdílně.

K nepřesnostem mohlo dojít i vlivem jazykové bariéry, kdy s největší pravděpodobností nebyl ustanoven žalobci tlumočník v souladu se zákonem. Proto vyšly najevo nepřesnosti, jakož i to, že manželka přechodně pobývá v Německu, což stačilo k ukončení řádně uděleného přechodného pobytu.

Dále žalobce namítal, že manželka nebyla účastnicí řízení, nebyla tedy seznámena s podklady pro vydání rozhodnutí, nemohla navrhnout důkazy, podávat opravné prostředky.

Dle žalobce byly bezdůvodně zamítnuty jeho návrhy na provedení důkazů výsledkem svědků. Porušení procesních práv dále žalobce spatřoval v tom, že manželka byla vyslechnuta nezákonně v postavení svědka a žalobce nebyl o jejím výsledku řádně informován a nemohl uplatňovat další procesní práva.

Tato procesní pochybení vylučují řádné zjištění skutkového stavu, když správní orgán vycházel jen ze skutečností v neprospěch žalobce, které takto automaticky včetně tzv. místního šetření vyložil.

Nadto je rozhodnutí v rozporu s mezinárodními závazky ČR a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgány nebyly povinny zkoumat přiměřenost dopadů daného rozhodnutí do jeho rodinného a soukromého života, naopak je nezbytné, aby přiměřenost rozhodnutí správní orgán zkoumal z hledisek dle § 174a zákona o pobytu cizinců, a rozhodnutí bylo souladu se zásadou materiální pravdy a přezkoumatelné. Žalovaný se však otázkou přiměřenosti rozhodnutí nezabýval, své závěry neodůvodnil. Jedná se o jeho domněnky bez přezkoumatelné úvahy, bez odkazu na zázemí žalobce ať již v ČR či na Ukrajině.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a požadoval náhradu nákladů řízení před soudem.

Ke skutkovému stavu a průběhu správního řízení odkázal žalovaný v písemném vyjádření k žalobě na odůvodnění svého rozhodnutí. Žalovaný zmínil zákonem předvídanou možnost ukončit přechodný pobyt i v případě předchozího vydání povolení k přechodnému pobytu. Námitky procesních pochybení odmítl, neboť žalobce v průběhu řízení o tlumočnicka nežádal, důkazy předložil až v den vydání prvostupňového rozhodnutí, doložená čestná prohlášení žalovaný v odůvodnění zmínil, stejně jako důvod, pro který nepovažoval důkazy za nutné provést. Manželka žalobce nebyla účastnicí řízení, v řízení byla vyslechnuta jako svědek, žalobce byl o výsledku vyrozuměn a také se ho účastnil. Správní orgán se nedopustil při hodnocení podkladů pochybení, hodnotil je logicky, nikoli neobjektivně, sám žalobce připustil, že společnou domácnost s manželkou na uvedené adrese dlouhodobě nevede a pokládal to za jednu ze skutečností vedoucích k závěru o účelovosti vzniku a existence manželství. Rozhodnutí nebylo nedostatečně odůvodněno, nebylo nepřezkoumatelné, žalobce se mu brání podanou žalobou. Podle žalovaného na daný případ nedopadá čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, neboť manželství nevzniklo za účelem založení rodinného

společenství a ani v průběhu řízení takový charakter nezískalo. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítnul.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto, pro danou věc podstatné skutečnosti:

Podle oddacího listu uzavřel žalobce dne 6. 6. 2009 manželství s Š. D. Od 17. 3. 2010 má na území ČR povolen přechodný pobyt rodinného příslušníka občana EU. V řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu byly dne 27. 8. 2012 provedeny výsledky žalobce a manželky Š.D. jako svědkyně. S ohledem na rozdíly v jejich výpovědích a s ohledem na výsledky pobytové kontroly provedené na adrese hlášeného pobytu žalobce zachycené v úředním záznamu ze dne 21. 6. 2012 bylo z moci úřední zahájeno řízení o ukončení přechodného pobytu rodinnému příslušníku občana EU z důvodu obcházení ustanovení zákona o pobytu cizinců s cílem získat povolení k přechodnému pobytu účelově uzavřeným manželstvím. Ve správním spise byly založeny protokoly o účastnické výpovědi žalobce a svědecké výpovědi manželky ze dne 27. 8. 2012, jakož i úřední záznam o výsledku provedené pobytové kontroly na adrese hlášeného pobytu žalobce.

Při seznámení s podklady pro rozhodnutí žalobce uvedl, že manželka se na adrese hlášeného pobytu asi 3 měsíce nezdržuje, bydlí i s dítětem, které se jim narodilo dne 4. 1. 2012, v Německu. Žalobce předložil potvrzení o podání žádosti o vystavení osvědčení o státním občanství ČR pro syna, i jeho německý rodný list. Následně byl žalobce dne 6. 12. 2012 znovu správním orgánem I. stupně vyslechnut jako účastník řízení. Jeho manželka Š. D. byla téhož dne vyslechnuta jako svědkyně. Žalobce byl znovu písemnosti ze dne 10. 12. 2012, doručenou mu dne 14. 12. 2012, poučen o právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve lhůtě 7 dnů. Žalobce reagoval sdělením ze dne 20. 12. 2012, jež bylo správnímu orgánu I. stupně předáno dne 4. 1. 2012, že do 14 dnů předloží důkazy, svědčící funkčnosti manželství.

Po zhodnocení rozdílů mezi výpověďmi v protokolu o výsledku žalobce a jeho manželky v řízení o žádosti o povolení trvalého pobytu a rozdílů v protokolech s jejich následnými výpověďmi pořízenými v řízení o ukončení přechodného pobytu, jakož i navzájem, a po zohlednění výsledku provedené pobytové kontroly, včetně zhodnocení toho, že manželka pobývá v SRN, kde není za účelem výkonu zaměstnání ani podnikatelské činnosti, dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že manželství žalobce bylo uzavřeno s cílem získat povolení k pobytu na území ČR, což je důvodem pro ukončení přechodného pobytu podle § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. O ukončení přechodného pobytu žalobce na území ČR jako rodinného příslušníka občana EU, správní orgán I. stupně rozhodl dne 12. 1. 2012, pod č. j. OAM-1999-22/ZR-2012, rozhodnutí bylo vypraveno dne 16. 1. 2012. V odůvodnění rozhodnutí odkázal nejen na rozdíly dle protokolu o výsledcích žalobce a jeho manželky, a na rozdíly v jejich předchozích výpovědích, ale i na další shromážděné podklady, jimiž byl i úřední záznam o provedené pobytové kontrole dne 21. 6. 2012 na adrese [REDACTED].

Dne 16. 1. 2013, bylo správnímu orgánu I. stupně postoupeno vyjádření žalobce obsahující čestné prohlášení A. a B. L., k povaze manželství žalobce a Š. D.

Odvolání žalobce bylo zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 2. 2014, č. j. MV-20311-3/SO-2013.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že skutkový stav, ze kterého správní orgán I. stupně vycházel, byl zjištěn správně, v řízení bylo prokázáno, že manželství bylo uzavřeno účelově. Žalovaný neshledal důvodnou odvolací námitku týkající se účastenství manželky žalobce a porušení jejích procesních práv. Správní orgán I. stupně shromáždil podklady v dostatečné míře, žalobci bylo umožněno, aby se k shromážděným podkladům opakovaně vyjádřil, z tvrzení žalobce v jeho vyjádřeních neplynou skutečnosti vyvracející závěr o naplnění zákonných podmínek pro ukončení platnosti přechodného pobytu žalobce na území ČR. Dále se žalovaný zabýval způsobem provedení pobytové kontroly a zákonností svědecké výpovědi manželky žalobce. Žalovaný se pak zcela ztotožnil se skutkovými a právními závěry o účelovosti uzavření manželství a tedy splnění zákonných podmínek pro ukončení platnosti přechodného pobytu žalobce podle § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předchází v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

V předmětné věci jde o posouzení zákonnosti rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu rodinnému příslušníkovi občana EU. Podle § 87f odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ministerstvo ukončí rodinnému příslušníkovi občana EU, který sám není občanem EU, přechodný pobyt na území, pokud o to požádá, nebo z důvodů uvedených v § 87e. Podle § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o povolení k přechodnému pobytu zamítne také tehdy, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství, nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství. Výkladu cit. ustanovení se věnuje judikatura krajských soudů a Nejvyššího správního soudu, zejm. lze odkázat na rozsudky tohoto soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 As 78/2006-64; ze dne 13. 4. 2010, č. j. 1 As 23/2010-77; v poslední době pak ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 104/2011-102 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), jež se věnují také výkladu pojmu „*pokud účelově uzavřel manželství*“.

Je nutno zdůraznit, že ačkoli bylo žalobci uděleno povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU z důvodu jeho sňatku s Š.D., shora uvedené ustanovení § 87f odst. 1 zákona o pobytu výslovně umožňuje ministerstvu vnitra jako správnímu orgánu I. stupně rozhodnout o ukončení přechodného pobytu, vyjde-li najevo, že žalobce uzavřel sňatek účelově. Je třeba zásadně odmítnout námitky žalobce, že správní orgány měly přihlédnout k tomu, že mu povolení k přechodnému pobytu již bylo uděleno, a že k případnému závěru o účelovosti uzavření manželství měly správní orgány dojít již v předchozím řízení.

Namítá-li žalobce, že se žalovaný správní orgán nezabýval jeho námitkami, nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci a rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, a byla porušena procesní práva žalobce, zabýval se soud vznesenými výhradami z hlediska následně konkrétně uplatněných výhrad.

Předně je třeba odmítnout jako nedůvodné námitky týkající se vzniku nepřesností ve výpovědích žalobce neustanovením tlumočníka. Podle § 16 odst. 1 správního řádu má na tlumočníka právo ten, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, v němž se jednání vede. Jak vyplývá

z protokolu o účastnické výpovědi žalobce v řízení o jeho žádosti o trvalý pobyt ze dne 27. 8. 2012, jakož i z protokolu o jeho další účastnické výpovědi ze dne 6. 12. 2012, žalobce souhlasil s tím, že bude vypovídat v českém jazyce, o ustanovení tlumočnicka při úkonu, ale ani následně v dalším průběhu správního řízení nepožádal, protokolaci výpovědí se následně nebránil. Žalobce ani nekonkretizuje, jaké jednotlivé nepřesnosti, jež byly následně hodnoceny správními orgány, mohly být tímto procesním postupem zapříčiněny a dokonce sám hovoří o pravděpodobnosti řádného neustanovení tlumočnicka. Námitku soud nepovažoval za opodstatněnou.

Ani porušení žalobcových práv dle § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, soud neshledal. Jak ověřil z předloženého správního spisu, písemností ze dne 24. 9. 2012, žalobci doručenou dne 3. 10. 2012, byl žalobce vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v 7 denní lhůtě. Protože se žalobce dne 8. 10. 2012 k podkladům vyjádřil a předložil listinné důkazy, pokračoval správní orgán I. stupně v dokazování, provedl účastnickou výpověď žalobce a svědeckou výpověď jeho manželky. Posléze žalobce znovu vyrozuměním ze dne 10. 12. 2012, žalobci doručeným dne 14. 12. 2012, znovu umožnil, aby se se shromážděnými podklady v 7 denní lhůtě seznámil. Tvrzeným způsobem nebyla procesní práva žalobce zkrácena.

K námitkám týkajícím se případného účastenství jeho manželky Š. D. soud konstatuje, že žalobce zásadně není oprávněn osobovat si námitky týkající se práv, ani procesních, jiných osob. Správní orgán I. stupně, ani žalovaný s manželkou žalobce nejednali jako s účastníkem řízení, důvody pro takový postup žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci objasnil. Manželka žalobce byla proto ve věci slyšena jako svědkyně ve smyslu § 55 odst. 1 správního řádu. Protože byl žalobce vyrozuměním ze dne 17. 11. 2012, doručeným mu dne 21. 11. 2012, zpraven o tom, že bude svědecká výpověď jeho manželky provedena, a jak plyne z protokolu o tomto úkonu ze dne 6. 12. 2012, žalobce byl svědecké výpovědi své manželky přítomen, správní orgán I. stupně jeho procesní práva namítaným způsobem nezkrátil.

Nyní již k námitce, že byly zcela bezdůvodně zamítnuty návrhy žalobce na provedení důkazu výslechy svědků.

Podle ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*

Ačkoli není správní orgán vázán návrhy účastníků řízení na provedení důkazů (§ 52 správního řádu), je jeho povinností se s uplatněnými návrhy na doplnění dokazování vypořádat a v odůvodnění svého rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvést nejen úvahy, kterými byl veden při hodnocení podkladů pro rozhodnutí, ale také důvody, pro které důkazním návrhům účastníků řízení nevyhověl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48, dostup. na www.nssoud.cz).

V daném případě zákon ani správní orgán I. stupně svým usnesením koncentraci řízení neuplatnil, stanovená lhůta 7 dnů se vztahovala pouze k uplatnění práva vyjádřit se ke shromážděným podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce tak byl zásadně oprávněn činit důkazní návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, jímž je ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu jeho vypravení (předání k doručení) v případě

písemného vyhotovení rozhodnutí, jež se doručuje. Ani v odvolacím řízení nebyl žalobce omezen na právu činit důkazní návrhy ve smyslu zákazu novot dle § 82 odst. 4 správního řádu, neboť se jednalo o řízení zahájené z úřední moci, v němž má být žalobci vydáno rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu rodinnému příslušníku občana EU, na něž se váže stanovení lhůty k vycestování ve smyslu § 87f odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

Přestože žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že se k vyjádření žalobce a přiloženému čestnému prohlášení, jež byla správní mu orgánu I. stupně doručena v den vydání prvostupňového rozhodnutí, vyjádřil a uvedl důvody, pro které důkazy neprovedl, soud v napadeném rozhodnutí takové hodnocení ze strany žalovaného nenalezl.

Pokud bylo vyjádření žalobce o funkčnosti uzavřeného manželství se zmínkou o svědecké výpovědi společně s čestným prohlášením A. a B. L. správnímu orgánu I. stupně předáno dne 16. 1. 2013, tedy v den vydání rozhodnutí v souladu s § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, jde zásadně k tíži správního orgánu, pokud rozhodnutí vydal, aniž by na vyjádření žalobce a jeho důkazní návrhy v odůvodnění rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu jakkoli reagoval. Bylo tak na žalovaném, aby tento procesní postup správního orgánu I. stupně řádně vyhodnotil, zvláště za situace, kdy pochybení bylo správnímu orgánu I. stupně výslovně vytýkáno. Ačkoli si byl žalovaný uplatněné odvolací námitky vědom a zmínil jí v rámci shrnutí druhého odvolacího bodu, nijak konkrétně na tuto výtku nereagoval. Byť v obecné rovině uvedl, že správní orgán I. stupně měl dostatek relevantních podkladů, a rovněž zmínil vyjádření žalobce ze dne 21. 12. 2012, ve kterém žalobce uváděl, že doloží další důkazy, další vyjádření žalobce včetně předloženého čestného prohlášení a zmínky o možnosti svědeckých výpovědí, již žalovaný nehodnotil. Nevyjádřil se konkrétně ani k zákonnosti procesního postupu správního orgánu I. stupně, ani se sám v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu s vyjádřením a důkazními návrhy žalobce nevypořádal, neuvedl důvody, pro které nebylo důkazním návrhům žalobce vyhověno.

Proto tuto vadu řízení, jež zásadně mohla mít vliv na skutková zjištění ve věci a tak i na zákonnost vydaného rozhodnutí, bylo na místě rozhodnutí žalovaného zrušit podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Vytýkané vada nemohla být napravena tím, že ve vyjádření k žalobě se žalovaný konkrétně s posledním vyjádřením žalobce vypořádal, jakož uvedl důvody, pro které dle jeho názoru nebylo nutné dokazování doplnit o další důkazy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, publ. ve Sb. NSS 1566/2008).

Za tohoto stavu bylo nadbytečné zabývat se dílčími výtkami hodnocení rozdílů ve výpovědích žalobce a manželky a nesprávného hodnocení provedeného místního šetření, neboť v dalším řízení bude povinností žalovaného nejprve vyhodnotit skutečnosti žalobcem uvedené v jeho posledním vyjádření, včetně návrhu na provedení důkazu čestným prohlášením a svědeckou výpovědí A. a B. L..

Právě vytknutá vada řízení však soudu nebránila vypořádat se s námitkou nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadených rozhodnutí z důvodů neposouzení přiměřenosti dopadu ukončení povolení k přechodnému pobytu žalobce na území ČR na jeho rodinný a soukromý život.

Správní orgány jednoznačně vycházely z toho, že rozhodují-li o ukončení povolení k přechodnému pobytu podle § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu

cizinců, nemají povinnost zkoumat dopad rozhodnutí na žalobcův soukromý a rodinný život. V tomto duchu se také vyjádřil žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě.

S uvedeným výkladem cit. ustanovení se soud zcela ztotožňuje. Posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života dotyčného cizince není obligatorní součástí rozhodování správních orgánů u všech typů rozhodnutí v pobytových věcech cizinců. Z dikce § 87f odst. 1 ve spojení s § 87e odst. 1, odst. 2 zákona o pobytu cizinců je nutno dovodit, že posuzování přiměřenosti rozhodnutí o ukončení přechodného pobytu rodinnému příslušníkovi občana EU z hlediska jeho dopadu do soukromého a rodinného života cizince má své místo jen tehdy, jedná-li se o důvod ukončení přechodného pobytu podle § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. A zcela logicky nemá místo v případě, kdy ukončení přechodného pobytu rodinnému příslušníku občana EU je důsledkem jeho přechozího obcházení cit. zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, např. právě účelovým uzavřením manželství tak, jako v případě žalobce.

Z uvedených důvodů tedy soud nespátroval rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného nepřezkoumatelná pro nedostatečné odůvodnění přiměřenosti dopadu rozhodnutí na rodinný a soukromý život žalobce z hledisek vyjádřených v ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť správní orgány přiměřenost dopadu rozhodnutí z tohoto hlediska nebyly povinny vůbec posuzovat. Jde-li o případ účelově uzavřeného manželství, nelze hovořit o porušení práva na soukromý a rodinný život ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. Protože soud napadené rozhodnutí zrušil, v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady řízení před soudem jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě dle Sazebníku soudních poplatků. Dále jsou náklady řízení tvořeny odměnou advokáta za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., (advokátního tarifu), a to za převzetí a přípravu zastoupení a podání žaloby dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, tedy ve výši 2 x 3 100 Kč; dále náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 2 x 300 Kč; celkem tedy ve výši 10 800 Kč. Odpovídající částku DPH soud nepřiznal, neboť právní zástupce k výzvě soudu neprokázal, že by byl plátcem DPH. Náklady soudního řízení správního soud uložil žalovanému nahradit žalobci k rukám jeho právního zástupce ve stanovené výši ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 6. října 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu